

עין איה ברכות ב' פרק ז' מג'

ברכות נ: א | "ת"ר ממשיכין יין בצינורות לפני חתן וכלה וזורקים לפניהם קליות ואגוזים בימות החמה אבל לא בימות הגשמים, אבל לא גלוסקאות כו".

נועם השמחה שראוי שיבקש כל איש בחייו למצא, ראוי שתהי' מוגבלת, כי בעבור השמחה את גבולה תביא לידי מעב הוללות שסופה תוגה. וההדרכה הנכונה לקנין השמחה הממוצעת, שהיא אור חיי האדם שתועילהו לקנות המדות הטובות והשלמת החכמה ויראת ד' טהורה, היא במה שימאס האדם הדברים המותרים. ע"כ ממשיכין יין המורה על השמחה בצינורות שהם מוגבלות, וכן הורה הוראת הצינור גם בפי חכמי הקבלה על הגבלת הענינים בסידורם. וזורקין לפניהם קליות ואגוזים, זריקת האוכלים תורה על העדר חשיבותם, ע"כ ראוי שהקליות והאגוזים שהם אינם מצרכי האדם המוכרחים, שיהיו בלתי נחשבים בעיני האדם הרוצה לקנות בחייו השמחה המוגבלת השלמה. אמנם בריחת הוקרת המותרות לא יביא להפחית את ערך החיים בכללו, כי הצרכים המוכרחים ראוי שיתפשו מקומם הראוי להם. ע"כ גלוסקאות שהם עיקר חיי האדם המוכרחים ראוי להרחיק מהם כל זילזול, וחשיבותם והוקרתם תביא טובה וכשרון מוסרי לאדם, וההערות על הדרכת השמחה ותנאיה ראוי האדם להיות מתעורר בהם בהתחלת בנן חיייו בחיי המשפחה, שאז יאחז דרכו בעדק ומשרים לבנות בית לתהלה ולתפארת בישראל, וזרעו יהי' דור ישר ועדיק, המכלכל דבריו במשפט.